b.r. (1793) (Ogiński Mich. Podsk. w. w. ks. lit.)

Do jw^go... przy posłaniu Ody do Polaków.

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

Ze zbiorów

82.

D O

JASNIE WIELMOZNEGO HRABI

OGIŃSKIEGO

PODSKARBIEGO WIELKIEGO W. X. Litt:

PRZY POSŁANIU ODY

DO POLAKÓW.

Principibus placuiſse Viris, non ultima laus eſt. Horacius.

Wielkości Polſkiey obrazy,
Ręką Twych Przodków wznieſione,
Racz przyiąć memi wyrazy,
Słabo zaiſte wſkrzeszone.

Miłą i w dziſieyszey dobie,
Ta świętność Narodu ſtara,
A zatem podchlebiam sobie,
Że warta rąk Twych ofiara.

Czas, który waląc Narody,
Gmach nasz podkopał do koła,
Wydrzeć Ci może swobody,
Lecz męſtwa duszy nie zdoła.

Twardym uderzeni ciosem,
Smutne przemocy ofiary,
Dasz przykład, a równi losem,
Stałością przewyższym Cary.

Żądam, by owoc mey pracy,
Względy Twe ku mnie obrócił,
Czyliżby pisał Horacy?
Gdyby go Auguſt porzucił.

Kiedy me pismo przed rokiem,
Z boiaźniąm światu udzielał,
Pomnę, iak łaſkawym okiem,
Moieś zdolności ośmielał.

http://rcin.org.pl

ODA
DO
POLAKOW

Qua nihil terris melius tuendis
Est datum ô concordia, dulce amoris,
Cœlitum pignus, veniens remôtis
Ætheris oris. Kochanowski.

Gdzież iest ten Naród? Grom na swe Sąsiady,
Ten, co był Panem niegdyś, dziś iuż sługą,
Dla czegóż upadł? miał w rządzie dwie wady:
Niezgodę pierwszą, a przedayność drugą.

Gdy nasz Batory, Polaków Bożyszcze;
Tak sława o nim Wnukom naszym powie,
Z walecznym woyskiem szedł pod Jeziorzyszcze;
Oyczyzny wrogi zostawiał w Krakowie.

Wielki Zamoyski znał błędy rządowe:
Zwycięzca w woynach, groźny Sędzia w Radzie,
Urywa iedną ręką zdraycy głowę,
Drugą, na dumne Niemcy pęta kładzie.

Zadrżał naiezdnik, zbrodzień cichym sława,
Tamten oręża boi się, ten kary,
Zygmunt z Senatem zgodnie pisał prawa,
Kiedy Zołkiewski przywiódł przeden Cary.

)1(

http://rcin.org.pl

* * *

Jak Kapitolu Oycowie sędziwi,
Rozkazuiący podbitemu światu,
Kędy zpienione wody Tyber krzywi,
Wkładali iarzma na Króle Eufratu.

Tak skoro swobòd Współ-Braci i gminu,
Co wierność Prawu dochowali ściską,
Więźni Narodu, Panów Kremelinu,
Z powagą Królów, przyieli nad Wisłą.

W tym Wódz z Szuyskimi przychodząc do Tronu,
Okryty pyłem, wśrzòd świetnego Koła,
Pokute Cary wiodąc do pokłonu,
Sam trzykroć niśko zschyla się i woła:

„Królu! Senacie! i Ty Władysławie!
„Przyimcie hołd władzców Moskiewskich w Warszawie;
„Los ich, niech waszey litości poruczy,
„Wielkość ukorzy, a klęska pouczy.

Tak mówił Hetman, kłaniały się Cary,
Zygmut litości wydał wyrok luby,
Senat, po więźniach spozierał wspaniały,
Xiąże pośmiewał, rumieniąc się z chluby.

„Młodzieńcze! rzeknie Szuyski niespożyty,
„Los mi dał równe, iak tobie zaszczyty:
„Więźniem dziś iestem, przez wyrok niezłomny...
„Jeśliś nieczuły, przynaymniey bądź skromny.

„Potężny Królu! i Wy dzielne Stany!
„Co twarde na mnie rzucacie kaydany,
„Których szczęk, z chlubą przemoc Wasza głosi,
„Wiedzcie! że Szuyski za Naród ie nosi.

http://rcin.org.pl

* * *

„Mimo okropność, mimo zgrozę doli,
„Cnota nie może nigdy znać niewoli.
„Oyczyzno! Tobie mam dotrzymać wiary?
„Umieram Szczęsny . . . nasrożaycie kary:

„Powiedzcie Braciom, że Szuyſki przy zgonie,
„Miał roſkosz w śmierci, a zdradą ſię brzydził.
Skończył: Król iemu zazdrościł na Tronie,
Senat rozważał, Władyſław ſię wſtydził.

Kiedy powtarzam przeszłych wieków chlubę,
Y Swietny owoc Przodków naszych pracy,
Cóż tu mam dodać? widząc Kraiu zgubę,
Jak mówił Szuyſki, mówcie dziś Polacy.

Niech droga tylko zgoda, Bogów plemie,
Miłość Oyczyzny, w sercach waszych wznieci,
Niech do was z Nieba na nieszczęsną ziemię,
Drżącemi uſty powietrza przyleci.

A wnet zachodu więźnie i pułnocy,
Stałość umyſłu maiąc za przewodnię,
Zoſtaną warci Europy pomocy,
Y cnocie Oyców odpowiedzą godnie.

Fundacji im. J. I. Michalskich
Ze zbiorów

2995

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

I
XVIII. 2. 223

http://rcin.org.pl